

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 02.02.1993, sp. zn. 1 Tvn 20/93, ECLI:CZ:NS:1993:1.TVN.20.1993.1

Číslo: 27/1993

Právní věta: Jestliže byly podle § 23 odst.3 tr.ř. spojeny ke společnému řízení dvě věci, v každé z nichž byl obviněný ve vazbě, je nutno obě řízení i z hlediska trvání vazby považovat za řízení jediné.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 02.04.1993

Spisová značka: 1 Tvn 20/93

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 5-6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení společné, Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 23 odst. 3
§ 71

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ČR zamítl návrh předsedkyně senátu Městského soudu v Brně na prodloužení vazby obviněného M. S.

Z odůvodnění:

Předsedkyně senátu Městského soudu v Brně podala návrh na prodloužení vazby obviněného s poukazem na to, že vazba v řízení před soudem začala dnem 3. 3. 1992 a řízení nebude pravomocně skončeno do jednoho roku. V odůvodnění tohoto návrhu se uvádí, že ve věci, která je u Městského soudu v Brně vedena pod sp. zn. 4 T 16/92, byl obviněný v přípravném řízení zadržen dne 4.9.1991 a následujícího dne vzat do vazby městským prokurátorem v Brně pod sp. zn. 3 Pv 2129/91 z důvodů § 67 písm. a), c) tr. ř. Obžaloba byla Městskému soudu v Brně podána dne 3.3.1992. Městský soud nařídil poprvé hlavní líčení na den

17. 4. 1992 a po opakovaném odročování rozhodl ve věci rozsudkem ze dne 8. 1.1993, jímž obviněného uznal vinným trestnými činy podle § 247 odst. 1, § 8 odst. 1, § 247 odst. 1, § 238 odst. 1, 2, § 247 odst. 2, § 241 odst. 1, § 8 odst. 1, § 241 odst. 1, § 238 odst. 1 tr. zák. a uložil mu trest odnětí svobody na 6 roků s výkonem ve druhé nápravně výchovné skupině jako trest souhrnný ve vztahu k rozsudku Okresního soudu v Blansku ve věci sp. zn. 1 T 140/91.

Nejvyšší soud České republiky, příslušný podle § 71 odst. 5 tr. ř. ve znění zák. č. 25/1993 Sb.,

projednal tento návrh, avšak neshledal zákonné podmínky pro prodloužení vazby.

Návrh předsedkyně senátu městského soudu přehlíží důležitou skutečnost, která má význam pro rozhodnutí o prodloužení vazby. Ze spisu je zjištěno, že u téhož soudu bylo původně vedeno proti obviněnému M. S. pod sp. zn. 2 T 62/90 jiné řízení, ve kterém byla obžaloba podána dne 21. 6. 1990, kdy začala běžet vazební lhůta pro řízení před soudem. Řízení nebylo pravomocně skončeno, obviněný byl usnesením Městského soudu v Brně ze dne 29. 5. 1991 propuštěn z vazby; ke skutečnému propuštění obviněného z vazby, po zpětvzetí stížnosti prokurátora, došlo dne 7.6. 1991. Toto řízení nebylo skončeno ani v době, kdy byla na obviněného podána nová obžaloba vedená pod sp. zn. 4 T 16/92. Proto Městský soud při hlavním líčení dne 17. 4. 1992 rozhodl, že podle § 23 odst. 3 tr. ř. se obě věci spojují ke společnému řízení a věc bude nadále vedena pod společnou sp. zn. 4 T 16/92. Takto byly obě věci spojeny v jedinou a také rozsudkem ze dne 8. 1. 1993 byl obviněný uznán vinným i útokem, pro který na něho byla podána obžaloba v původní věci sp. zn. 2 T 62/90.

Městský soud postupoval správně, když rozhodl o spojení věcí, neboť ustanovení § 23 odst. 3 tr. ř. je nutno vykládat ve spojení s ustanovením § 20 odst. 1 tr. ř., které vyjadřuje zásadu, že o všech trestných činech téhož obviněného se koná společné řízení. To je v souladu i s ustanovením § 35 tr. zák. o ukládání trestu za více trestných činů. Jde o zásadu, že za dva nebo více trestných činů téhož obviněného je nutno uložit jeden trest.

V daném případě byly obě věci spojeny k jedinému řízení, proto i z hlediska trvání vazby jde o řízení jediné a je nutno aplikovat ustanovení § 71 odst. 3 tr. ř., podle něhož v řízení před soudem může trvat vazba nejvýše jeden rok. Městský soud takto neuvažoval, nevzal v úvahu, že obviněný se nacházel ve vazbě již v prvním řízení a že tato vazba trvala 11 měsíců a 17 dnů. Po podání obžaloby v další věci bylo při správném spojení obou věcí povinností soudu ihned, před uplynutím jednorochní vazební lhůty, podat návrh na prodloužení vazby.

Vzhledem k tomu, že se tak nestalo, nelze nyní podle § 71 odst. 4 tr. ř. o prodloužení rozhodnout. Proto byl návrh předsedkyně senátu Městského soudu v Brně zamítnut.